

ŁODZKIE**ŁODZER****OGŁOSZENIA. ANZEIGER.**

Czwartek dnia (6) 18 Sierpnia

Donnerstag, den (6.) 18. August

1864.**N° 80.****1864.**

Redakcyja i Expedycyja przy ulicy Piotrkowskiej pod Nr. 279 — Abonament w Łodzi: rocznie Złp. 20, półrocznie Złp. 10, kwartalnie Złp. 5.

Abonament i Inserata przyjmują: w Warszawie A. Liefeldt, ulica Danielewiczowska Nr. 495. w Kaliszu: J. Mittwoch. — Inserata: od wiersza groszy 10.

Redaction und Expedition Petrikauer Straße No. 279. — Abonnement in Łódź: jährlich 20 fl., halbjährlich 10 fl., vierteljährlich 5 fl.

Abonnement und Anzeigen für unsere Zeitung nehmen an: in Warschau A. Liefeldt, Danielewitscher Straße 495. — In Kalis� J. Mittwoch. — Inserate: die Zeile 10 Groschen.

Ogłoszenia policyjne.**Policmajster miasta Łodzi.**

Widziałem na mieście wiele straganów z owocami zupełnie niedojrzałymi, wystawionymi na sprzedaż bez względu, iż mogą spowodować niebezpieczne choroby, dla osób nierozważnie konsumujących takowe, a szczególnie dla dzieci.

Ażeby więc zawczasie zapobiedz wyrodzić się z tej przyczyny mogącym wypadkom, w zastosowaniu się do przepisów policyjnych o służbie zdrowia, wydałem rozkaz policyi, ażeby za dostrzeżeniem na straganach lub w ogrodach sprzedaży podobnych owoców, natychmiast takowe zabierała i wraz z właścicielem onych dostawiała do zarządu mego, gdzie z winnym stosownie do powyższych przepisów postąpieniem będzie.

O czem, dla przestrogi podaje się do powszechnej wiadomości osób interesowanych.

w Ł o d z i dnia 6 (18) Sierpnia 1864 r.

Major Kaliński.

Ogłoszenie.**Magistrat Miasta Łodzi.**

Dostrzegając się daje, że znaczna liczba niewykwalifikowanych ludzi zajmuje się w mieście tutejszem professyą mularską, podejmując się tak restauracyi jako i budowy domów i innych budowli, a do pomocy używają nibyto czeladników, którzy tak jak i ich majstrowie nie posiadają kwalifikacyi.

Magistrat przeto wzywa tych wszystkich tak mniemanych majstrów jako i czeladników, aby w nadchodzącą niedzielę to jest w dniu 9 (21) b. m. o godzinie 3-iej po południu zeszli się do urzędu starszych zgromadzenia mularskiego w domu Wilhelma Kerke pod Nr. 326, i tam po złożeniu dowodów kwalifikacyjnych zaopatrzyli się w listy majstrowskie i czeladnicze, nie posiadający bowiem takowych będą mieli sobie wzbronioną professyą, a nadto jako nie wykonywający rozporządzeń władzy, do przykładowej kary pociągnięci zostaną.

w Ł o d z i dnia 4 (16) Sierpnia 1864 r.

Prezydent: A. Rosicki

Sekretarz: Bednarzewski.

Magistrat Miasta Łodzi.

W następstwie ogłoszenia z dnia 30 Lipca (1 Sierpnia) r. b. Nr. 3267, w Łódzkich ogłoszeniach Nr. 74 zamieszczonego, Magistrat wzywa powtórnie właścicieli warsztatów tkackich, aby bez najmniejszej straty czasu, z zadaniami powyższem ogłoszeniem dowodami, do magistra-

Polizeiliche Bekanntmachungen.**Der Polizeimeister der Stadt Łódź.**

Ich habe gesehen, daß in der Stadt von den Händlern viel ganz unreifes Obst zum Verkaufe ausgedoten wird, obgleich bei den dasselbe unvorsichtigerweise genießenden Personen, namentlich Kindern, gefährliche Krankheiten hieraus entstehen können.

Um also in der Zeit den aus dieser Ursache entstehenden Unglücksfällen vorzubeugen habe ich, in Berücksichtigung der Sanitäts-Polizei-Gesetze, der Polizei Befehl ertheilt, daß sie, wenn sie bemerkt, daß dergleichen Obst in Buden oder Gärten verkauft wird, dasselbe sofort wegnehme und zugleich mit dem Eigenthümer desselben in meine Verwaltung abstelle, wo mit ihm nach den erwähnten Gesetzen verfahren werden wird.

Dieses wird hiermit den interessirten Personen zur Warnung bekannt gemacht.

Ł o d z , den (6.) 18. August 1864.

Major Kaliński.

Bekanntmachung.**Der Magistrat der Stadt Łódź.**

Es wird bemerkt, daß in der hiesigen Stadt eine bedeutende Anzahl nicht qualifizirter Personen das Maurer-Handwerk betreiben, Restaurationen und Neubauten von Häusern und anderen Gebäuden übernehmen und zu ihrem Hausstande Gesellen annehmen, welche eben so wie diese Meister, keine Berechtigung besitzen.

Der Magistrat fordert alle diese sogenannten Meister und Gesellen auf, sich künftigen Sonntag als am (9.) 21. l. M. um 3 Uhr Nachmittags beim Aeltesten-Amt des Maurer-Handwerkes, im Hause des Wilhelm Kerke No. 326 einzufinden, ihre Qualifikations-Zeugnisse zu erlegen und sich dagegen mit Meister- und Gesellen-Briefen zu versehen; da denjenigen, welche keine solche besitzen, das Handwerk untersagt wird und sie außerdem als die Verordnungen der Behörde nicht Befolgende, zu exemplarischer Strafe gezogen werden.

Ł o d z , den (4.) 16. August 1864.

Präsident: A. Rosicki.

Sekretär: Bednarzewski.

Der Magistrat der Stadt Łódź.

In Folge der in No. 74 des „Łódzker Anzeiger“ veröffentlichten Bekanntmachung vom (20. Juli) 1. August d. J. No. 3267 fordert der Magistrat zum zweiten Male die Besitzer von Webstühlen auf, sich unverzüglich mit den in jener Bekanntmachung verlangten Beweisen auf dem Magistrate zu

tu przybywali, dla podania ilości zatrudnionych przez nich warsztatów, ku czemu termin przedłużył się do nadchodzącej niedzieli, to jest do dnia 8 (20) b. m. włącznie, po upływie bowiem tego terminu zarządzone będzie rewizya, i wówczas każdy nie zgłaszający się do powyższego dnia z podaniem żądanych wiadomości jako nieposłuszny rozporządzeniom władzy, do surowej odpowiedzialności pociągnięty zostanie.

w Ł o d z i dnia 5 (17) Sierpnia 1864 r.

Prezydent: A. Rosicki.

Za Sekretarza: Górski.

Magistrat Miasta Łodzi

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 (22) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie głośna licytacja w biurze magistrata tutejszego, na sprzedaż liniami drzewa sztuk 707, w lesie miejskim ściętego; oraz z wierchołków drzewa sążni pułkubicznych 6, i gałęzi fur 51 1/2 jak niemniej tyk chmielowych 155.

w Ł o d z i dnia 5 (17) Sierpnia 1864 r.

Prezydent: A. Rosicki.

Sekretarz: Bednarzewski.

Wenn die Binde fällt

von

G. P.

(Fortsetzung von No. 75.)

Aline's Ueberzeugung fing an schwankend zu werden. Die Sicherheit, mit der der Bruder, den sie doch eigentlich in allen Dingen für ihr Orakel ansah, seine Meinung aussprach, imponirte ihr; sie fühlte, daß ihr die Waffen, mit denen sie ihre Ansicht vertheidigen könnte, aus den Händen genommen waren, und doch wollte sie einen Wunsch nicht aufgeben, der sie seit Wochen lebhaft beschäftigte und dessen Erreichung ihr so leicht und so unzweifelhaft erschienen war. Sie wollte das Zimmer verlassen, in der Thür wandte sie sich aber noch einmal unmutig um: „du bist ein Thor, und immer wieder ein Thor“, rief sie, „der niemals glücklich werden wird, weil er das Glück, das sich ihm bietet, so lange bezweifelt und beglückelt, bis es wirklich verschwunden ist. Meinethwegen, laß Clemence abreißen, da sie nun einmal genesen ist, trenne dich von der Frau, die du liebst, sie von den Freunden, die sie gewonnen, und deren sie in ihrer Verlassenheit doppelt bedarf, macht euch Beide unglücklich, weil sie in ihrem Herdenfieber von einem blinden Offizier phantasirte, den sie vielleicht niemals kannte, der wahrscheinlich gar nicht existirt. Mein Professor braucht wenigstens nicht eifersüchtig zu werden, wenn ich heute Nacht von dem schönen Blinden träume, und seinen Namen im Traume rufe, indem mir oft schon irgend ein dummer Roman, den ich den Tag über durchblätterte, wieder einfiel. Dir aber ist nicht zu helfen“.

„Auch wollte ich dich bitten, das nicht zu versuchen“, rief der Arzt aus, „und dir das Versprechen abnehmen, mit keiner Andeutung gegen Clemence das zu erwähnen, was ich dir so eben vertraute“.

„Als ob ich mich in deine Angelegenheiten mischte!“ zürnte Aline. „Am wenigsten aber in eine solche, bei der ich, mit meiner gefunden Vernunft und meinem klaren Blick, Gefahr laufen muß, in die Irrwege deiner Phantastereien zu gerathen, und blamirt da zu stehen, wenn ich doch nur an dein Glück denke, denn daß ich meinethwegen nicht wünschen kann, dich verheirathet zu sehen“ —

Ein eintretender Diener unterbrach sie. Er meldete einen jungen Mann, der so eben angekommen, und von seinem Bedienten bis in den Vorfaal geführt sei. Er wünsche des Herrn Doktors ärztlichen Rath in Anspruch zu nehmen, und sende seine Karte. Armand nahm dieselbe wie etwas Gewöhnliches, und Aline wollte, wie sie pflegte, wenn Patienten sich bei dem Bruder melden ließen, das Zimmer verlassen, als der Arzt nach einem süchtigen Blick auf die Karte mit halb erschrecktem Tone ausrief: „Wincenz! von E. — Wincenz!“ wiederholte er mit einem Ausdruck, der selbst Aline außer Fassung brachte.

stellen und die Zahl der von ihnen beschäftigten Webestühle anzugeben. Der Termin hierzu ist bis einschließlich nächsten Sonntag, den (8.) 20. d. M. verlängert. Nach Ablauf dieser Frist wird eine Untersuchung eingeleitet werden und alsdann ein Jeder, welcher bis zu dem genannten Tage die verlangten Nachrichten nicht ertheilt, als ungehorsam gegen die Verordnungen der Behörde, zur strengen Verantwortung gezogen.

Ł o d z , den (5.) 17. August 1864.

Präsident: A. Rosicki.

Für den Sekretär: Górski.

Der Magistrat der Stadt Łódź

macht öffentlich bekannt, daß den (10) 22. August d. J. um 10 Uhr Morgens auf dem Bureau des hiesigen Magistrats eine Licitation stattfinden wird zum Verkaufe von 707 im Stadtwalde gefällter Stämme, wie auch 6 halbe Kubik-Klastern Holz von den Wipfeln, 51 1/2 Fuhren Aeste und 155 Hopfenstangen.

Ł o d z , den (5.) 17. August 1864.

Präsident: Rosicki.

Sekretär: Bednarzewski.

Auf eine hastige, zustimmende Bewegung des Doktors öffnete der Diener die Thür und ein junger Mann wurde hereingeführt, um dessen Augen eine Binde lag. Er ließ sich auf dem Fauteuil vor dem Arzt nieder, und Aline, in höchster Neugier, trat herzu, um ihm behilflich zu sein. Sie stellte sich als die Schwester Armands vor und ehe dieser noch etwas davor sagen konnte, fragte sie, ob sie störe und den Kranken mit seinem Arzte allein lassen müsse. Der junge Mann lächelte, und indem er mit einem galanten Händedruck für alle ihre Bemühungen dankte, bat er die Dame an seiner Seite Platz zu nehmen, wenn die Erzählung eines Halberblindeten sie nicht langweilen würde, eine Erzählung, die übrigens durchaus nicht so traurig wäre, als man das nach dem ersten Schein vermuthen möchte.

„Wenn Sie die Güte haben wollen“, sagte der junge Mann mit dem heitersten Tone der Welt, „die Thür des Balcons, die ich geöffnet vermuthete, da der Luftzug mich trifft, zu schließen; die Jalousie herunter zu lassen; wenn Sie mir helfen wollen, mein Fauteuil gegen das Licht zu wenden, werde ich die Binde abnehmen, und Sie werden sehen, daß ich nicht ganz so gebrechlich bin, als ich scheine, denn ich werde die Züge meiner lebenswürdigen Helferin erkennen können.“

Aline war schnell mit ihren Anordnungen fertig, und beugte sich über die Lehne des Fauteuils, während Armand dem Patienten gegenüber Platz genommen hatte. Die Diener verließen das Zimmer. Leise schob der Fremde die Binde zurück, Armand blickte lange prüfend in die schönen, scheinbar ganz gesunden Augen, indem er den Puls des Patienten hielt. Er überlegte, forschte wieder, es war eine tiefe Stille zwischen den Dreien, in der man das leise Ticken der Sekundenuhr deutlich vernehmen konnte, die Armand in der Linken hielt. Aline hatte inzwischen alle Zeit den Gegenstand ihrer Theilnahme und Neugierde zu beobachten. Der junge Mann, den Schnitt des Bartes und Haares, ja seine ganze Haltung, so gleich als Offizier kennzeichnete, konnte die erste Hälfte der zwanziger Jahre kaum überschritten haben. Gestalt und Züge, obgleich die Spuren einer längeren Krankheit, sich namentlich in der Blässe der Farbe zeigte, strotzten von Kraft und Jugendfrische, und jugendliche Heiterkeit und Zuversicht, lag selbst in diesem Augenblick der Spannung auf den ärztlichen Ausspruch, der vielleicht die ganze Existenz entschied, über den anzuwehmen Zügen.

Armand beugte sich zurück auf seinen Stuhl, legte die Hand über die Augen und schien nachzusinnen. „Sprechen Sie rückhaltlos und sparen Sie mir selbst das Schlimmste nicht“, begann der junge Mann. „Hat mich doch der Ruf, daß Sie wie kein Anderer die Krankheiten des Nervensystems zu erkennen vermögen, zu Ihnen geführt. Und so wünsche ich mit einem Worte mein Schicksal entschieden zu sehen“.

(Fortsetzung folgt.)

Zarząd Poczty w Królestwie Polskiem.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w Osadzie zwanej Nowa Praga, położonej za przedmieściem Pragą w bliskości dworca drogi żelaznej Warszawsko-Petersburskiej, zaprowadzoną została Ekspedycja Poczty. W Ekspedycji tej oddawaną być może na pocztę, jako też odbieraną z poczty, wszelka korespondencja listowa, oraz pieniądze i posyłki, tudzież mogą być prenumerowane gazety i pisma peryodyczne.

Warszawa dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1864 r.

Z upoważnienia Dyrektora Poczty Zarządu
M a t e j f.

Naczelnik oddziału, B o b i Ń s k i.

Magistrat Miasta Stołecznego Warszawy.

W wykonaniu reskryptu Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z d. 9 (21) Lipca r. b. Nr. 16350/3784, Magistrat podaje do powszechnej wiadomości, że Najwyżej w d. 18 Maja r. b. zatwierdzonem zdaniem Rady Państwa postanowiono, na wywożone tak drogą lądową jak i mor-

O EDUKACYI.

Wśród naszych świetnych posiedzeń tyle się okazuje dowcipu i powabów, że nie zawsze na obyczaję względ miany bywa i rozmowy ludzi dobrego tonu, są bardzo często tym niebezpieczniejszemi dla młodej osoby, im więcej mają grzeczności i wdzięków. Któż nią będzie kierował? któż osądzi jakie to posiedzenie uczyniło na niej wrażenia, jeżeli ta, która jej życie nadała, nie przyzwyczała się czytać w jej twarzy i w jej myślach; nie stała się od dzieciństwa jej przewodniczką, jej powiernicą i najlepszą jej przyjaciółką?! W innem miejscu ustępu, autor opisuje jak sobie pani Campan postępowała z uczennicami zostającymi pod jej dozorem.

„Pani Campan chciała okazać w instytucji Ecouen dowód szczególnego zadowolenia dla tej uczennicy, która by była ciągle łagodną, grzeczną, uprzejmą dla swoich towarzyszek, zachowującą uszanowanie dla nauczycielek, łagodną i dobrą dla niższych.” W dniu oznaczonym, młoda osoba, którą wymieniła dozorczyńca, otrzymała, jako dowód łaski, pozwolenie zasadzenia w przytomności dam i uczennic, drzewa w ogrodzie. Nie ma prostszej ani mniej wystawnej nagrody, po którejby jednakże głębokie nie zostawały wspomnienia. To drzewo było niejako zadatkiem przyjętym od uczennicy, która sama tylko miała prawo doglądać go. W czasie gdy się rozrastało w gałęzie i liście, paniątka wzrastała w wdziękach, talentach i godnych zamiłowania przymiotach. Przy tej okoliczności muszę opowiedzieć zdarzenie, które uczennice Ecouen przypomniały sobie. Pomiedzy ich młodemi towarzyszkami, znajdowała się jedna, odznaczająca się od innych dobrocią, uprzejmością i łagodnością obyczajów. Nie była ona ładną, lecz rysy jej twarzy wyrażały tkiwość: upatrywano w jej spojrzeniu coś smutnego i czułego; zniewalała ku sobie wdziękami swojej osoby i swojego charakteru. Przeznaczoną nagrodę ona otrzymała; nikt na nią bardziej nie zasłużył. Zasadziła własnymi rękami akacyą, i miała przyjemność doglądać jej codziennie. Nadeszła chwila, w której ją miała opuścić Ecouen. Ledwie rok upłynął od jej powrotu do rodziców, gdy ciężko zachorowała. Pomimo starania rodziny, od której mocno była kochana, zła się powiększała. Paniątka poznała co ją czeka, i od tej chwili wyczytywano z jej twarzy oznakę żądania, którego nie śmiała wyznać. Zapytano się ją. Wyznała zaraz chęć swoją. „Jest teraz lipiec, rzekła; moja akacya musi kwitnąć; chciałabym z niej mieć gałązkę.” Chociaż daleko było do Ecouen, wkrótce zadosyć uczyniono jej życzeniu. W kilka godzin potem umarła, trzymając w swoich rękach gałązkę ulubionego drzewa.

Die Verwaltung der Posten im Königreich Polen macht öffentlich bekannt, daß auf der Nova Praga genannten Niederlassung, welche hinter der Vorstadt Praga und dicht beim Bahnhofe der Warschau-Petersburger Eisenbahn belegen ist, eine Post-Expedition eingerichtet worden ist. Auf dieser Expedition kann zur Post gegeben und von der Post abgenommen werden: alle brieflichen Korrespondenzen, Geld und andere Sendungen und können auch Zeitungen und periodische Schriften abonniert werden.

Warschau, den (23. Juli) 4. August 1864.

Auf Ermächtigung des Direktors der Postverwaltung:
M a t e j f.

Abtheilungs-Chef: B o b i Ń s k i.

Der Magistrat der Hauptstadt Warschau.

In Ausführung des Reskripts der Regierungskommission des Innern, vom (9.) 21. Juli d. J. No. 16350—3782, macht der Magistrat öffentlich bekannt, daß durch die am 18. März d. J. Allerhöchst bestätigte Meinung des Staats-Rathes bestimmt wurde, auf die sowohl zu Lande wie zu

Niewinne dziecię ileż rzadkich przymiotów nie zapowiadało dla świata, ile nieokazało cnotliwych i wzruszających uczuć tem wyobrazeniem, że wspomnienie mądrości i dobroci, zgon ci uprzyjemni!!

F. R.

KŁAMSTWA KAPITASIA.

II.

Kapitaś kłamie przed Cyrylkim, jak go to cudowna uleczyła doktorka.

Sluga unizony papy Kapitasia— jak się masz Cyrylku! czy wolno zapytać gdzie prowadzą bogi? zgadnii— sprobuję, godzina dziesiąta, najpewniej do Jankielka; jechał go sęk, jak zna moją naturę; ma się wie, poczciwy Bijasie, hołdowniku muz, nieoszacowana Pytio na trójnogu— fiu, fiu kapitaś mi jakoś zaczyna się bawić w antyquitates; a coż to chytystku myślisz że ojcowie pijarzy pozwalali nam darmo zjadać kaszę, żalowali skutki he? oj nie, żaden ci bratku nescit nie uszedł mocanie na sucho... to też gramatykę syntaxis retorykę i djabli wiedzą jakie jeszcze nauki, znało się na wylot; a i rodzice inaczej chowali dzieci jak dzisiaj; chłop pod wąsem drżał przed rodzicem, szanował siwy włos, nieznał co fajka, kieliszek lub szulerka; kraj miał silnych i zdrowych obywateli, kościół pobożne i cnotliwe owieczki---niebrakowało w nieszczęściu dobrodziejów, szczerzy przyjaciół, poczciwych i usługnych sąsiadów--- dziś pędrak ze sztuby smoli gorzałę jak smok, zaciąga się jak czerkies---mleczaki rej wodzą, studenci czytają Wolterów, rzną w karty, lub włóczą się po kawiarniach a wszystko to wątkę, wybladłe, wynędzniałe; jednym słowem dzisiejsza generacya z trwałym wyjątkiem karty, kaleki, wiercipięty, półgłówki mocanie i basta. Papa kapitaś sądzi podług swego widzi mi się i nic dziwnego, już to w naturze człowieka, wracać myślą do przeszłości, pieścić się wspomnieniami, mile niegdys spędzonych chwil, chwalić przeszłość, ganić terażniejszość, ale niech mi kapitaś wierzy że we wszystkich wiekach byli i są, poczciwi i źli, gieniusze, miernostki i idioty, waleczni i zające, tylko że się świat starzeje, a ludzie na nim muszą iść z postępem czasu, i stosować się do pojęć współczesnych, co przed stu laty uważano za zasługę, wielkość lub cnotę, dziś jest głupstwem, próżnością lub występkiem i przeciwnie.

Tere, fere, chciałbyś starego wywieść w pole, ale ci się nie uda... mam swoje zasady od których na jotę nie odstąpię. Tylko sobie kapitaś pozwól wytłomaczyć... naprawdę! nie zmanisz mnie, basta. (Dalszy ciąg nastąpi)

ską jajeczka jedwabników, nałożyć opłatę Celną po rs. 2 od funta.

Warszawa dnia 13 (25) Lipca 1863 r.
P. o. Prezydenta Jeneralnego Sztabu
Generał Major W i t k o w s k i.
Naczelnik Kacelaryi, Luceński.

Meldowano do wyjazdu:

Jankiel Kempner, kupiec z Rosyi, d. 20 Sierpnia r.b.
Jankiel Katz, kupiec z Rosyi dnia 20 Sierpnia r.b.

Inserata

Wydany przez W. Naczelnika Wojennego miasta Pabianic, paszport na imię Szlami Szerer czeladnika krawieckiego, służący tylko na wolny pobyt w mieście Łodzi, uronionym został; uprasza się o zwrot temuż Naczelnikowi Wojennemu, za stosownem wynagrodzeniem.

OBWIESZCZENIE.

W dniu 7 (19) Sierpnia r. b. o godzinie 11-ej rano, prawnie zajęte ruchomości jako to: drzewo brzozowe i sosnowe w szczapach, dwie bryczki kamieniarki, wolancik i t. p. w posesyi Nr. 1262, przy ulicy Główniej tu w mieście Łodzi przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

w Ło d Ź i d. 4 (16) Sierpnia 1864 r.
Hipolit Stodolnicki, KOMORNIK

VINAIGRE DE BORDEAUX.

Ocet prawdziwy winny francuzki do zakonserwowania fruktów i t. p. dostać można w butelkach po kopiejek 45.

Przy ulicy Główniej Nr. 1254. u
Fryderyka Kunkel.
w domu W-go Ritter.

DOM z przyległym gruntem przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 574, obok posesyi Pani Graeber, jest do sprzedania.

Blizsza wiadomość pod Nr. 232 u pana J. Paszkiewicza.

Meere ausgeführten Eier der Seidenraupe eine Zollsteuer von 2 Rubel vom Pfunde aufzuerlegen.

Warschau, den (13.) 25. Juli 1864.
Der funktionirende Präsident des General-Stabes
General-Major, Wittkowski.
Kanzlei-Chef, Luceński.

Zur Abreise gemeldet:

Jankiel Kempner, Kauf. a. Rußl. b. 20. August b. J.
Jankiel Raß, Kauf. a. Rußl. den 20. August b. J.

Inserate.

Bekanntmachung.

Den (7.) 19. August 1864 um 11 Uhr Morgens werden folgende gefällig abgenommenen Gegenstände hier in Łodz an der Główna-Strasse, auf der Besizung No. 1262 durch eine öffentliche Licitation verkauft werden: birkenes und kiefern Holz in Scheiten, zwei leichte Wagen, ein Kutsch-Wagen u. dgl.

Łodz, den (4.) 16. August 1864.
Hipolit Stodolnicki, Exekutor.

Eine neu-eingerichtete

Schoen- und Schwarz-Faererei

mit 4 Rüpen, 4 Kesseln, Speicher, Stallung und bequemer Wohnung, nahe am Wasser, ist so fort zu verpachten in Dzorowo, No. 15, nicht weit vom Marktplatze. Näheres zu erfragen am Orte.
Wittwe Hoch.

Zwei starke Wagen-Ketten sind auf dem Felde gefunden worden. Der Eigenthümer kann dieselben abholen bei Joseph Kuobloch, No. 1376.

Vergangener Nacht sind aus einem verschlossenen Stalle 4 Kerze gestohlen worden. Wer etwas hierüber erfährt, wird ersucht es an der Dzielna-Strasse No. 1355 zu melden.

Ein Haus mit dazu gehörigem Grundstücke, No. 574 neben Mad. Graeber ist zu verkaufen. Näheres bei J. Paszkiewicz, No. 232.

Mittel-Strasse No. 433 ist ein halbes Haus mit Kammer und Stallung zu vermieten.

Telegraphische Course.

Łodz, den 13. August. — Warschau, den 13. August
Berlin, den 12. August 1864.

Łodz, den 16. August. — Warschau, den 16. August
Berlin, den 15. August 1864.

Berlin.		Geld	Berlin.		Geld
Schaf-Obligationen		75 7/8	Schaf-Obligationen		75 3/4
Pfand-Briefe		78 3/4	Pfand-Briefe		78 3/4
Bank-Noten		81 1/2	Bank-Noten		81 1/4
Kurz-Warschau		81 1/2	Kurz Warschau		81
Petersburg	3 Wochen	90 1/8	Petersburg	3 Wochen	89 3/8
London	3 Monat	—	London	3 Monat	—
Hamburg	2 "	—	Hamburg	2 "	—
Wien	2 "	87 1/2	Wien	2 "	87 1/4
Baum-Wolle:			Baum-Wolle:		
	Warschau.			Warschau.	
Petersburg			Petersburg		
Berlin			Berlin		110.40
London			London		
Wien		96.90	Wien		
Hamburg		—	Hamburg		
Pfand-Briefe		14.49 1/2	Pfand-Briefe		14.59 1/2
Schaf-Obligationen		90.2	Schaf-Obligationen		90.49